

[Undervisningsministeren]

været kendt også i tidligere tider, men har nok spidset sig noget til.

Det er givetvis uacceptabelt, at opslag er »øremærkede«, forstået således, at de alene sigter på en bestemt person, som man på forhånd har bestemt sig for at ønske ansat.

Imidlertid vil det efter min mening ikke være hensigtsmæssigt heraf at drage den konsekvens, at opslag altid skal være så bredt formulerede, at det ikke kan angives, hvilket fagområde man specielt ønsker dækket. Institutionerne, der jo kun har et begrænset antal professorater til rådighed, vil have en klar og velmotiveret interesse i at få dækket de forskellige fagområder så godt som muligt og må være berettigede til at tage hensyn til dette ved stillingsbesættelsen. Angives det ikke i opslaget, hvilke områder man ønsker dækket, vil dette dels kunne føre til, at man urejliger ansøgere, der ikke kan komme i betragtning, dels – og ikke mindst – kunne føre til, at det fagkyndige bedømmelsesudvalgs indflydelse svækkes, og at ansættelsesproceduren vanskeliggøres. Det er efter styrelsesloven fakultets- eller fagråd, hvori jo både lærere, studerende og teknisk og administrativ personale har sæde, der træffer den endelige afgørelse af, hvem der skal indstilles til ansættelse i professorater på grundlag af indstilling fra fagkyndige bedømmelsesudvalg. De afstemningsregler, der er fastsat i ansættelsesbekendtgørelsen, er udformet sådan, at det er vanskeligt at tilsidesætte indstillinger fra fagkyndige bedømmelsesudvalg. Skal et bedømmelsesudvalg alene på grundlag af et bredt opslag afgive indstilling om, hvilken ansøger der bør foretrækkes, kan dette meget vel føre til, at den indstillede person ikke er den af ansøgerne, der er bedst kvalificeret til at dække det fagområde, som fakultetsrådet efter helt saglige overvejelser ønsker dækket. De problemer, der kan opstå heraf, vil kunne føre til, at bedømmelsesudvalgets indflydelse i praksis svækkes. Hertil kommer, at det i sig selv vil være uheldigt, hvis grundlaget for afgørelsen af, hvem der bør indstilles, ikke på forhånd er offentliggjort ved opslaget.

Af de nævnte grunde mener jeg, at det er at foretrække, at opslag af professorater angiver, hvilket fagområde man har behov for at få dækket, således at bedømmelsesudvalget på dette grundlag kan afgive sin indstilling om, hvem der bør ansættes, hvorimod »øremærkede« opslag i den foran nævnte

betydning ikke må forekomme. Der vil i visse tilfælde kunne opstå tvivl om, hvor grænsen går. Ministeriet er opmærksom på dette og har da også i en skrivelse af 25. maj i år fra direktoratet for de videregående uddannelser over for institutionerne påpeget problemet og tilkendegivet, at tvivlsspørgsmål må forelægges for direktoratet, ligesom man må forbeholde sig selv at tage spørgsmålet op, når man i forbindelse med en konkret sags behandling bliver bekendt med opslaget.

Til *handelsministeren* (4/10 78) af:

Kjelgaard (KF):

»Kan ministeren bekræfte de oplysninger, som fremkommer i Berlingske Tidende den 22. september vedrørende momsforhøjelsen, som iflg. artiklen skulle koste forretningerne mellem 50 og 60 mill. kr. i ekstra omkostninger?«

(Spm. nr. 20).

Begrundelse.

Ifølge oplysningerne er forretningerne som følge af momsforhøjelsen påført et ekstra arbejde, som ikke kan indregnes i priserne som følge af prisloven. Hertil kommer yderligere store tab på ikke-øremærkede varer.

Besvarelse (13/10 78):

Handelsministeren (Arne Christiansen):

I forbindelse med forhøjelsen af merværdiafgiften den 1. oktober 1978 har monopoltilsynet udsendt meddelelse om, at kravene til prisoplysninger i henhold til loven om mærkning og skiltning med pris m.v. vil blive anset for opfyldt, såfremt det indtil den 1. januar 1979 tydeligt bliver tilkendegivet ved opslag i forretningslokaler, udstillingsvinduer o.lign. eller oplyst i annoncer, at vareprisen kun indbefatter 18 pct. moms. Det er rimeligt at antage, at lagrene inden da i det store og hele vil være solgt ud, hvorefter der kun bliver tale om at prismærke nye varer med ny moms. Såfremt virksomheden udnytter denne mulighed, vil der ikke blive tale om en omkostningskrævende ommærkning eller om, at virksomhederne selv må bære momsforhøjelsen på allerede prismærkede lagervarer, idet denne kan tillægges ved afregningen med kunden.